

[Statsministeren.]

sammen med mange andre forhold end forholdet mellem mand og kvinde, hænger sammen med økonomiske overvejelser, sociale begreber osv. Der er nogle af forslagene, som jeg har en mere negativ stilling til, og hvorom jeg må sige, at begrundelsen for, at man ikke følger dem, ikke er, at man vil stille kvinden ringere end manden, men somme tider tværtimod, idet man nok kan sige om nogle af de forslag, som er stillet, at de vil give en ringere valgfrihed, og jeg mener, det også må være vigtigt, at man giver en stor valgfrihed — det er der også ordførere der har været inde på — sådan at de kvinder, der ønsker at forme deres liv på én måde, f.eks. i et hjem, og de, der ønsker at forme det på en anden måde, med aktiv deltagelse på alle måder i et udadvent liv, stilles frit og selv kan bestemme deres livsmønstre.

Der er andre forslag, som jeg har en udpræget positiv indstilling til; jeg kan nævne fra fru Ritt Bjerregaards indlæg det, hun nævnte om en fleksibel indstilling til deltid og flextid. Det stiller jeg mig absolut positivt til; det er også nævnt af andre.

Der blev stillet et spørgsmål om, hvor langt indenrigsministeren var kommet med hensyn til forebyggende cancerundersøgelser, og jeg kan svare, at indenrigsministeren på baggrund af de erfaringer, som forsøgsordninger har givet i København, i Københavns amt og i Storstrømsamtet — og de foreligger jo først nu — arbejder med et forslag fra medicinaldirektøren om under sygehusvæsenet at give 40-årige kvinder mulighed for forebyggende cancerundersøgelser. Arbejdet er ikke tilendebragt; jeg mener at vide, at Amtsrådsforeningen stiller sig positivt over for forslaget, og vi mener, det er den vej, vi kan følge.

Det forslag, som fru Mette Madsen understregede, om en årlig konference indkaldt af Danske Kvinders Nationalraad, mener jeg er et forslag, der er værd at overveje. Det stiller jeg mig positivt til.

Fru Grethe Philip sagde, at man i det radikale venstre lagde vægt på uddannelsesproblemerne. Det vil vi i al beskedenhed også lægge vægt på i andre partier og er glade for, at vi er enige med det radikale venstre på det punkt. Også dér blev nævnt deltid-

problemet, som jeg altså personlig absolut er positiv over for.

Fru Hanne Reintoft, som også understregede det saglige og gode materiale i kommissionsbetænkningen, brugte udtrykket, at kvinden er direkte undertrykt i vort samfund. Jeg mener ikke, at den påstand kan gælde som en almen regel; enten må fru Hanne Reintoft ikke kende andre samfund, eller også må hun ikke kende vores samfund, når hun siger sådan. I hvert fald vil jeg have lov til i al stilfærdighed at sige, at fru Hanne Reintoft ikke selv virker direkte undertrykt, når hun fremfører sine tankegange.

Derimod er jeg enig med fru Hanne Reintoft i en af de andre ting, hun sagde, nemlig at ligemageri ikke er det samme som ligestilling, og at det er en uret at skabe lige regler for ulige mennesker, idet hun appellerede til mine begrebsdannelser og filosofiske overvejelser. Jeg vil gerne sige, at jeg er ganske enig med fru Hanne Reintoft i, at en helt formel ligestilling — og det gælder ikke bare på dette område, men på alle områder — ikke uden videre er en reel ligestilling, men tværtimod kan føre til en meget stor forskelsbehandling. Disse overvejelser fører jo også til, at det mål, vi gerne vil nå — og jeg tror ikke, vi er så uenige om det mål, jeg tror slet ikke, man skal prøve på at lave forskelle dér — det nås ikke alene ad lovgivningens vej; det er ikke et spørgsmål om paragraffer og regler, det er et spørgsmål om grundindstilling og mentalitet, om respekt for mennesker.

Der er blevet spurgt om midler også i forbindelse med det internationale og FN's kvindeår. Må jeg i den forbindelse nævne, at Nordisk Kulturfond på sit møde, der sluttede for et par dage siden, på forslag af styrelsens formand har drøftet, om man skulle hensætte et større beløb til fællesnordiske arrangementer i anledning af det internationale kvindeår. Man havde en lang diskussion om det, og jeg kan meddele, at man afstod fra at reservere et bestemt beløb, men man besluttede at meddele de centrale kvindeorganisationer i de nordiske lande, at fonden vil være velvilligt indstillet over for ansøgninger om arrangementer af nordisk karakter inden for fondens virksomhedsområde i denne forbindelse, og man vil også gerne med henblik på, at organisationerne kunne overveje dette tilbud, stille midler til